

Дитина з особливими потребами потребує постійної батьківської підтримки

Підпорядкувати таку дитину загальноприйнятим правилам поведінки в суспільстві складно, тому треба навчитися взаємодіяти та спілкуватися з нею.

1. Пам'ятайте, що дитина не винна в тому, що вона особлива. Особливості такої поведінки в кожному конкретному випадку зумовлені певними причинами: проблемами під час вагітності матері, ускладненням під час пологів, психосоціальними причинами (стиль виховання в сім'ї).

Чим можуть допомогти батьки своїй дитині, якщо вона навчається на інклюзії?

1. Насамперед батькам варто хвалити свою дитину навіть за дрібні досягнення, і в жодному разі не ляяти дитину за неуспішність. Розуміння того, що вашому учневі можуть важко даватися деякі предмети, запобігають розмовам про лінощі або неуважність. Якщо ви бачите, що дитині потрібна допомога, то, можливо, варто позайматися вдома разом з нею – таким чином ви зможете зрозуміти, що саме їй важко зрозуміти чи через що це відбувається. Якщо вам не під силу займатися уроками з дітьми, можна найняти репетитора чи помічника, який, провівши кілька занять зі школярем, зможе зрозуміти суть проблеми навчання.
2. Якщо ваша дитина, в принципі, все встигає, це не означає, що їй не потрібно додатково розвивати та допомагати самореалізуватися. Ви можете разом з ним виконувати спеціальні вправи для вдосконалення знань або подолання мовного бар'єру. Ці вправи можна знайти як в інтернеті, так і спитати фахівців у сфері психосоматичного аналізу чи розвитку мови.
3. Проводити час із користю ніколи не було порожнім заняттям. З інклюзивною дитиною буде корисно разом малювати, плавати, розглядати птахів та вгадувати мелодії. Як відомо, розвиток дрібної моторики сприятливо впливає на діяльність мозку. Відмінною грою буде робота тільки лівою рукою, якщо ваша дитина правша. Лікарі досліджували взаємозв'язок нестандартних рухів із розвитком лівої півкулі мозку.
4. Багато говорити з дитиною – обов'язок усіх батьків, але у дитини, яка навчається на інклюзії, інші потреби у спілкуванні. Інклюзивним дітям, залежно від причини їхньої інклюзії, потрібно іноді пояснювати причинно-наслідкові зв'язки. Показувати майстерність спілкування з однолітками, з учителями та сторонніми дорослими людьми. Оскільки спілкування – це головна складова майбутньої інтеграції у доросле життя та самостійне «плавання», то дітям просто необхідно володіти великою кількістю інформації та вмінням контактувати з оточуючими.
5. Прийняття батьками участі в житті та розвитку дитини дуже важливе як для них самих, так і безпосередньо для учня. Дітям важливо розуміти, що їхні будинки підтримують і бажають знати, чим вони

живуть, які у них переживання та тривоги, особливо щодо навчання та спілкування з однокласниками.